

Trots op de Europese Unie

Bernard ter Haar, januari 2015

“Europa is in 2014 weer een instabiel continent geworden” was één van de conclusies van de terugblikken op het afgelopen jaar. Er is dan ook genoeg gebeurd om ons een onrustig gevoel te geven. Het binnenvallen van Rusland in delen van Oekraïne, het neerschieten van de MH17 afgelopen juli boven Oekraïne, de verheviging van de strijd in het Midden-Oosten op diverse fronten, met een onverwachte aantrekkingskracht op Nederlandse migrantenjongeren.

2014 was ook het jaar waarin de Eerste Wereldoorlog uitgebreid is herdacht. En daarmee misschien ook wel meteen een beetje de Tweede Wereldoorlog, die het toen nog onverwerkte verleden van de Eerste Wereldoorlog met zich meedroeg.

Nog een viering in 2014: de val van de Berlijnse muur in 1989, vijftientig jaar geleden. Een mijlpaal in het uit elkaar vallen van de Sovjet Unie.

Als je deze zaken eens op je laat inwerken, en dan de blik richt op de Europese Unie, en hoe die op dit moment functioneert, dan kun je toch eigenlijk alleen maar ontzettend trots zijn.

Trots omdat er geen spoor is van een onderlinge geweldsdreiging tussen de landen van de EU. Vergelijk dat eens met de vorige eeuw.

Trots ook omdat diverse leden van de vroegere Sovjet Unie een nieuw thuis hebben gevonden in de EU en zich daar wel bij vinden. Kijk eens naar de welvaartstijging in Polen, Tsjechië of de Baltische staten.

Trots omdat de governance van de EU verre van perfect is, maar de EU desondanks toch behoorlijk uitgebalanceerd wordt bestuurd. Daar kan Rusland lang niet aan tippen. En op onderdelen (sociale zekerheid, zorg) de VS ook niet.

Trots omdat de bevolking redelijk gelukkig is, en de mensen kunnen zeggen wat ze vinden zonder bang te hoeven zijn voor gewelddadige reacties van overheidszijde.

Als we op dit moment het bestuur van alle grote landen en landsverbanden eens naast elkaar zetten zien we twee dingen: 1) hoe moeilijk het blijktbaar is om tot een stabiel en op welzijn gericht bestuur te komen, en 2) dat het de EU goed gelukt is om juist dat welzijn van de burgers een prominente plek te geven.

Er wordt veel gemopperd op de EU, binnen de EU. Dat mag ook best, als dat het besef van hoe waardevol het is wat we in de EU hebben bereikt maar niet wegdrukt. Je kunt je toch eigenlijk niet voorstellen dat er burgers zijn die met hun land uit de EU zouden willen vertrekken...!